

УКРАЇНСЬКИЙ САМОСТІЙНИК

Часопис Союзу Українських Провінціальних Організацій (СУПО) в ЧСР

ЛІВЕРЕЦЬ, 1 вересня 1935

7

Виходить 1. рокового лінія. — Передплатна річна 12 — Кр. — Окреме число 1 — №. Адреса Редакції та Адміністрації: «Український Самостійник» Різобіл 1, кр. 229, в. Ліверець. Рахунковий поштовий шлюз в Празі ч. 68.210. «Український Самостійник».

С. ШЕЛУХИН.

ДО НАЗВИ УКРАЇНОЮ.

Надрукована статті: «Як старе в ім'ї Україна» має багато помилок, недодумчості, баламутить. Пояснення назви помилкове і компромітує наше національне ім'я та самостійництво, а помагає ворогам нашим. По статті висходило, що назив Україною утворили або чужі хвітощі проти нас, або раболюство перед авторитетами, а ми радімо та славословимо, що наша Батьківщина виходить чужою „україною“ чи „пограніччям“, а народ — окраїною якогось іншого народу чи племені. Ні! Не так!

Наše ім'я утворили нам наші пра-
правідіні ще до появи у нас Русі. Творила наше славне ім'я стародавні народи військова й воєвончна психологія Української нації, горда свідомістю себе й свого чину, самостійності й соборності, а не рабська душа залишеного від когось. Ключ до зрозуміння нашого імені лежить в УКРАЇНСЬКІЙ, а не в польській і не в московській психології, історії, мові, філології. Творила його та сама українська психологія, що „ліс і бор великий“ наважала Полем — місцем бой, змагань, війн, а населеним Полянами. Ця психологія придумала послати ворогові, замісьць данини, меч. Вона ж утворила назву „Січ“, а для бою „ста“. Вона ж і про людей, яких переселили в інше місце, казала, що їх туди „шарубали“. Територія, яку мусили викрасти мечем та шаблею і стерегти від кочовників та сусідів, „україна“ область силової зброй — це „україна“. Од цього ж пля „кра“ та слова і назва „Україною“, як од слова „поле“ назва Полем Київщину, „де ліс і бор великий“, а населення Полянами. Од того ж ім'я „кра“ військова сила „крадчина“ (Шевченко).

Подане пояснення назви („Укр. Св. ч. 5.“) іде од поліків: Грондського, мост Яблоновського, Равіт-Гавронського й Флори Українські автори, ледачі думати її вночі, переймали й ширять проти самостійності, гадую, наче наше ім'я означає нас ви

ОКРАЇНУ, ПОГРАНИЧЧА, — і роблять прислугу ворогам, які твердять, що Україна є окраїною їх землі, а народ — окраїною їх племені, тому не має права на самостійність.

Стаття починається з заяви, наче б в науці не можна нічого сфальшувати, особливо в історії. Та віде ж не має стільки фальшування, як в історії й філології. Скільки ми, Українці, від того настільки від терпимо. Ми не одионі. Прочитаймо у Бокля про пам'ятних, ненавистинних, необережних і просто нахабних та дурних фальшивників історії. Російський уряд старається підкупити Вольтера, Енгеля й ін., щоб не писали правди про Україну, а слухалися б Петербургу. Драгоманів писав, що в Росії філологічні й історичні науки на службі у політиці. А скільки закидів, особливо, корманістів, аробін Грушевський. Сфальшованій початок історії з 862 р. та Руріка так охоронявся урядом, що по виразу проф. Василіса в праці 1858 р., „ніхто не наслідувався писати про до Руріківські часи“. Це загальмувало розвиток науки, а історикам, як Крипікевич або Дм. Дорошенко, утворило таку інерцію, що живуть нікто ще й досі ніхто не можуть очуматися від російського чаду. В 1925 р. проф. Бодуен де Куртене в „Зап. Наук. Т-ва ім. Шевченка“ пробив рішучу заяву про поліських і московських учених, що дехто в них через політику, а дехто просто за підкуп фальшують науку. А академ. Балагій тоді ж опублікував документи з наказами влади ученим фальшувати науку проти України.

В останніх часах Волиня в „Нов. Часі“ опублікував документи, як проф. Ягіч піддерживав проти нас Струве, віз азії проти нас і проти наїв Українців, інтригував у Босні для Відня, апітував серед наших приятелів, щоб вони виступили проти нас, за що азія. Корш обізвав його ціарсько-королівсько-австрійським тайним радником, гідним стати архієпископом урядовця й поліціянтом, який логіку науки приносить в

жертву логіці поліціянта. В 1917 р. в Полтаві у губернатора Богданова виявлено такі розпорядження московської влади підкупити учених, письменників, видавців, щоб ширити, наче слово „україна“ означає „серайну“, „пограніччя“ Польщі в Росії, а книжку „окраїну“ господарства російського, і що „українського народу“ ніколи не було й не існує на світі. Так от, бачите, як фальшують науку та ще важко на щоду. Міг би у цій справі навести просто доволікні приклади фальшувань, але хіба не досить того, що наука і правда підкупу не потрібують! Звертаю увагу на це тому, що помилкове твердження статті, наче в інші не можна нічого сфальшувати, є для нас особливо шкідливим. Вони присиплює самостійність думання, тому нещасти самостійництво взагалі, робить школи рабством думки, побаюлює людину критичного підходження і творить інерцію думання, а взагалі убиває енергію сім'яного думання, творчості нової ідеї, шукання істини, одстоювання правди. Це і наїм, і нікому не потрібне, всім шкідливе і вимагає проти себе боротьби.

На основі поліційного прислугу, паперу Богданова та Волинського надрунували проти нас читирі книжки французькою, англійською, італійською і московською мовами, де особлину увагу вівернув на наше національне ім'я, що воно само повалює наші претензії на самостійність, бо означає, що Україна не є самостійна, а тільки окраїна, пограниччя Росії.

Далі буде.

З цим числом зберігаємо висилку часопису другої частині післяплатнінів. Для евентуального виправдяния передплати додаємо до сьогоднішнього числа складанів. П. Т. читачам, котрим зберігаємо висилку в наступному числом, ароблено на адресу чорнилою колієце. Спиніть з передплатою! Хто не думає нашого часопису передплачувати просимо його повернути. АДМІНІСТРАЦІЯ.

В єдності сила.

Світогів події стали тончиком до більшої діяльності і між українським народом. Наш народ живе в дуже тяжких обставинах як в краю, так і на еміграції. Український народ в великих напруженнях сили праці бореться в окупованих як на австрійсько-українських землях в лахами, так і на східно-українських — з москалями. Українська еміграція також працює в міру своїх сил і спідомості своїх завдань. Та невигода в тому, що українська еміграція відірвалася... від свого народу. Українська еміграція може зробити великі послуги своїй Батьківщині у формі пропаганди української ідеї серед чужинців найрізноманічнішими способами: пресою, викладачами, українською піснею та музикою й т. п. Але одною з найбільших послуг, яку принесла б українська еміграція нашій країні Україні тоді, коли б вона вже остаточно прийшла між собою до порозуміння в ім'я нашої найвищої ідеї і мети — Соборної Самостійності Української Держави. Та щоби все не на словах, а на ділі перевести обідання між собою. Зразком розаданості може послужити наша еміграція в Чехословаччині. Природно, що виня за це не падає на бувших українських стрільців, які вже давно вивели добру волю перевести обідання української еміграції в цілій Чехословаччині, що до невої міри стадося через утворення СУПО, але за цей недородний стан мусить відповісти в першу чергу неактивна українська інтелігенція, а головно та, яка є матеріально добре забезпеченна, має добре посади та тепер зовсім не думай про бувше слання українським стрільцям, яке живе в ненадійному положенні, а яке ті ж самі неактивні інтелігенти, як бувши українські старшини, вели до бою за волю України. Не меншу нину несуть і деякі активні одиці, які на партійно-політичній подлі між собою так дуже розсварені, що вони не можуть воронятися в інтерес загально-українському. А на цьому значайній найбільш терпній бувши українським стрільцем. Деякі одиці, а часами і цілі товариства підлягають впливам таких розсварених панів та часто нероздумано рішаться в своїй організаційній праці на такі кроки, на які людина при нормальному житті ніколи не рішилася б. Такий недородний стан викликаний нерозумінням всеукраїнської національної мети заносить нерада і в організаційні ріди недовірі, а членів такого товариства замісьть того, щоби винести активну та планову співпрацю, статоми виариддям несовісних «проводірів», що ведуть не до адієснення поставлених завдань, а до безглуздого самонизування українців українцями на сміх ворогам. Такі люди адібні тільки критикувати чужу працю, але своїх злізів діл після носом не бачуть та ніхе зовсім не хочуть зрозуміти того, що вони не тільки мають права, але також і обов'язки. Тільки в міру виконування своїх обов'язків може кожний вимагати права. Тому ми мусимо боротися за здобути, не вносити ронілад в українські організації ріди. Передусім треба, щоби кожний аропумів, що і в громадських обстановках мусить бути висциплінна.

Мусимо зірти в успіх нашої праці, мусимо зірти в те, що робимо — в працю, яка принесе користь нашому українському народові. Найближчою отже, працею, яку мусить українська еміграція

заклик в ЧСР якнайскоріше висловити в триків обідання всіх поважних українських організацій, які стоять на підході самостійності і соборності, бо цього піматимуть загально-національні інтереси. Ми бувши українські воїни свідомі того, що за волю України не боролася виключно та чи інша політична партія, але цілій свідомий український загал, отже і в майбутньому судьба нації Батьківщини буде залежати від активності цілого українського народу, а не від тієї чи іншої групи людей. Тому між українськими емігрантами в Чехословаччині, які в своїй більшості в бувших українськими воїнами знає все що та свідомість, що тільки обідані в одну велику активну громаду принесемо користь українській нації.

Ще і досі живуть в нашій пам'яті славні дні, коли обідані Української Армії розбили ворогів України та здобули золотоверхий Київ. Між вірянами синами України, якими являється бувше українське стрілецтво, немає отже якогось партійного недорозуміння, а до обідання мусить послужити нам, іншої той факт, що ми всі бувши українські воїни, які боролися за самостійність та соборність українських земель. Живемо в часи, коли боротьба за існування став з кожною хвилиною напруженою. Мусимо дінатися сміло і твердо вперед. Кличкою отже всіх до співноряду, до єдності в ім'я ідеалу-мети, що ми в збройній боротьбі виступали, а в 1917—1919 рр. особливо, адієсніонали і про який представники всіх українських земель проголосили в Києві 22. січня 1919 р.

Отже до спільної праці і боротьби в ім'я Соборної Самостійності Української Держави.

Чи не забули ви на бувшого четаря М. БІЛЮКУРА, інваліда без обох ніг, котрій терпіть голод, бо не дістася жадної сталої допомоги, а судьба його залишила під людської доброї волі!? Жертвам монстра застосували через Редакцію «У. С.»

Нові приписи про побут чужинців у ЧСР.

Вже в кінціліві числа «У. С.» згадували ми, що з днем 15. липня 1935 р. діє в ЧСР інший закон про побут чужинців, а то ч. ВІІІ-1935 та розпорядження влади з днем 1. VIII. 1935, ч. 145.

На підставі цих нових приписів ми комісії чужинців подали пропозицію про дозвіл на побут в цілій Чехословаччині або в окремій округі республіки і ми отримали свій перший побут в ЧСР у часі, коли діє цей новий закон, а окінчі все голосують зміни побуту.

«Чужинцем» в після цього закону вважають, хто не може доказати, що «в громадянством чехословакської республіки».

Кожний чужинець старший 14. рік, який думак зберігатися в ЧСР дієвіше ніж 2 місяці, або же зберігається 2 місяці, мусить просити про дозвіл на побут до 6 діб по цілому 2-місячному терміні, а подання адресоване на країнний турд (пенсійний) подання через поштовий (поштескій) турд.

Чужинець, який в часі, коли діє цей новий закон в Інії в ЧСР і має заміти мусить подати пропозицію про дозвіл на побут до 30 діб тобто до 15. серпня 1935 р.

Чужинець, який хоче в ЧСР бути заміти мусить просити про дозвіл на побут без огляду на те, як ділово хоче тут остатися.

Про дозвіл на побут в ЧСР не мусить просити ті чужинці, які мають а) Нансенів паспорт або б) документ на побут в ЧСР без

На кооперативні теми.

Сказано було в 5 числі «У. С.», що ідея кооперації почала скоро ширитися по цілому світу.

І так у Франції підняв цю думку Шарль Фуріє. Він пропагував вкладання сільських кооперацій для спільної продажі різних продуктів, для спільного закупівлі споживчого товару і для отримання дешевого кредиту. Однак праця його була марною, народ не реагував на нуру ідеї кооперації. Інші кооперативні працінки писали так далеко, що ставали домагання до держави, щоб вона давала гроші на різні кооперативні підприємства і богаті люди мали б також грошево допомагати. За те назавано їх утопістами (мрійниками).

Подібно як Роберт Овен в Англії, так Льюїс Глан і Бюсіс дали свої власні гроші на організацію виробничих кооператив-спілок. Та й ті спроби закінчилися невдачою, а то через брак ідейних людей, котрі б ідею перевели в життя, що бралися адієснити трудніші річі — виробництво, замість зачати скромніше та легче, як це робили Рочдельські тиги — від крамниці і малої каси, а найголовніше, що числили лише на свої власні сили, а не на те, що Ім дарувала або Богаті громадян дадуть.

При кінці XIX століття славні мужі Рокіні та Шарль Жід — живий ще досі — почали працю на кооперативному полі і під їх впливом кооперація у Франції почала ширитися вже власними силами і то як по містах так і по селах. Нині займає кооперація у Франції одною із перших місць.

Надлежить агадати, що проф. Шарль Жід алагачув українську кооперативну літературу цінними статтями в «Кооперативній Республіці» у Львові.

ВИБРАНІ ДУМКИ.

Рознернися на всі боки

Ніко-десятину!

Та посійся не словами

А Розумом ніко!

Вийдуть люди жити жити

Веселій житва!

Рознернітесь ж розтеплітесь ж

Убогах жити!

Т. Шевченко.

шанхорту, наданий чехословачьким кінестерством внутрішніх справ в Празі, а продовжується земським урядом, або в) посідує право на побут чужинців в Празі після § 2 закону на оборону домашнього торгу праці з днем 13. березня 1928, ч. 30, аб. а та р. якщо ця посада не позбула важкості перерушенням побуту в ЧСР.

Чужинець, зайнятий в ЧСР на підставі закону про оборону домашнього торгу праці § 3 З обстою, коли тільки дозвіл для чужинця мусить сама фірма виставити, — маєть в часі виконання цього дозволу, право на зділення дозволу на побут в ЧСР.

Практично отже цей новий закон зовсім не віноситься до українських емігрантів, був українським військом, які вже насторали собі звільнені тут згадані види а) або б), або в). Зазначимо, що кожний український емігрант має мати на руках документ на побут, тає і дозволу на право.

Однак всі чужинці, які мусить просвати і які не мусить просвати дозволу на побут в ЧСР, мають обов'язок зголоситися або на держ. пошті, або де щого традиції нема, отже на жандармерії. Відповідні архи до голашини продавати човнів або пошт. уряду.

Кожний отже український емігрант, який не зголосився на пошт. уряду, або на жандармерії, відсутній, також зважаючи зробити у свою власну інтереси.

Вибори до варшавського сейму.

Як вже П. Т. читачам відомо, що вибори у Польщі розписані на день 8. вересня ц. л. Щоби хтось міг стати тепер послом (після нової реформи), мусить бути обраним кандидатом, котрих вибирають таємні "Окружні виборчі ради". Такі ради складаються з 100—200 делегатів, висланих туди повітами, міськими радиами, хліборобсько-промислово-торговельно-ремісничою палатою і професійними організаціями. Це все валокить виключно від державної адміністрації, які організації мають право висилати делегатів до таких рад.

Щоби хтось міг стати кандидатом на посаду, але ним мусить заявитися найменше четвертина делегатів окр. вибор. ради. Щоби бути обраним на посаду, треба дістати найменше 10.000 голосів. Проти такої виборчої диктатури запротестували деякі політичні українські партії і організації, котрі вибори бойкотують і участі в них не беруть.

З українських політичних організацій в Галичині бере участь у виборах УНДО, Обнова (еп. Хомішина) і УКС (матр. Шептицького), а на Волині ВУО (Певного). Інші українські політичні організації заявилися проти участі у виборах. Також і Білоруський Нац. К-т. у Вільні рішив у виборах не брати жодної участі.

Усі польські політичні організації поза Б. Б., відмовилися від участі у виборах. Своя становище аргументують тим, що нова виборча ординація унеможлилю переведення незалежних послів.

Не легко відгадати „худою вітер вів“, бо н. пр. в перемській округі буде кандидувати вчитель Сапега і В. Целевич (голова, секр. ЗНДА). По виборах вони мають разом ідти та вислухувати присяги і боліт українського населення, так вони є в усіх округах не лише Галичині, але й на Волині. Лише на Волині мають поляки спілку в Певніні.

Ми пільно спілкуємося за тими так називаними „виборами“, а ще більше тому, що стоймо перед „Всеукраїнським Национальним Конгресом“ де всі ухвали повинні перехопити одноголосно. Тішилися ми, що на передконгресовій конференції у Львові „погодилися“ всі українські партії на спільний виступ проти наших ворогів, для добра Українського Народу. Та радість не довго тривала! Дуже добра — від нами — розповідає присяговіца „де що в світі станеся то на українців все шукає тріщину“.

ВСІ НАВЧАЙТЕСЯ СВОЇМ ЛІТЕРАТУРНОМУ МОВІ!

Вийшла НОВА КНИЖКА проф. Івана ОГІБНІКА:

„РІДНЕ СЛОВО“,

Початкова Граматика української літературної мови. Частина I: Фонетика і правопис, 154 ст. Ціна 1 ал. (25 цен. для Америки) а пересилкою.

Шіорчна книжка для навчання всеукраїнської літературної мови для дітей, квінтава широкого грамдіянства, Завдання від Адміністрації "Рідної Мови" № 14, від 25. 10. 1910.

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУРНА МОВА!

З життя членів СУПО.

Пам'ятник виставлені т-вою Савченко і Украйнськими Емігрантів на північно-східно Чехію в сеціоні в Градець Кралове.

Одні з трьох пам'ятників, які стоять на північно-східному кладовищі в Пардубицях були побудовані в пам'ять всіх трьох відділів СУЕ та до членів пам'ятника "з українською добробратою". С це сильний пам'ятник сімей українських стрільців з грінвіт, якій дарувала фірма Гонетцлер і заслуго на найбільшу увагу, бо в чисто українському стилі (подільський хрест, трилуб, архангел, лев). Автором проекту цього пам'ятника є молоді українські скульптори в. Литуринська з Праги. Праця по проекту перевела фірма Загальна з Пардубиц. Ініціатор пам'ятника відбувся дія 1. XI. 1932 р. Відома команда з Пардубиць зажажа його від своєї охорони. Треба тут підсортити, що члени відділу СУЕ в Пардубицях доказали незвичайно велике зорузвідання до цієї цінної історичної пам'ятки, не свою жертвеність, та і передежем тій найгорішої праці при експувації. Подібно тут знімок цього гарного пам'ятника.

Пам'ятник Українським Героям у Пардубицях.

Шануйте пам'ятку наших товарішів по зброй!

З життя Українського Сокільства за Кордоном.

З нагоди 50-ліття соєльської скруті Яна Жижки відбулося в Таборі дія 5—7 липня ц. р. зі змаганнями 7 сокільських перег. в якому взяло участь близько 10 тисяч сколів і сокілів.

Українське Сокільство за Кордовим було заснуване на тому місці 16-ти членовою делегацією і одностронка з членами. На цей раз участь українських удин відома було підвищено до житобезпекового правопре, котрий мав на членів сколів майдані, рівно як сині сорочки українських сколів відрізнявалися на біло-чорному тлі.

У поході жістом б. лінія, українці, що відійшли в скільськими гільзами, зустрічали бурхливим оплесків та ласкавими вітаннями. Особливу увагу звернули на себе наші сколізи з українськими мальованими народними одягами. Представники нашого соєльства були запрошенні на урочисті імпреси. На обід б. VII. ц. р. відголоско старости Союзу ім. П. Ішара привело, в якій згада, що це з 15-стілля, з часів Яна Жижки, встановились традиції плакави чесько-українськими піснями. Жижкові відомі заманювали на Запорізьку Січ, де спільно з українськими вояками боролися проти австро-угорських нахад на українські землі, а в останні часи вже більше 40 років ті відомі скріплюються на рівнинному грунті соєльської діяльності. Шануйте на це була бурхливі оплески присутніх.

На місці, де Жижка отаборювався — у Коломиї Городу — була відкрита пропагандна дошка з промовами міністра др. Бенеша, Староста Союзу ім. Ішара був представлений

Гральовка. Гурток Українців (новозаснований) в Градецькі, котрий входить в склад ВУВРС в Мості, ультиматум спільно із тим відомо в неділю дія 11. 3. ц. р. скої в 15-літньо річницю смерті Івана Франка.

Свого відкрив голова місцевого гуртка з год. 14 та із привітані привутні, звертає коротко перебіг змагання і заслуги І. Франка для Українського Народу. З привітом від Українського СУПО і ВУВРС в Тернополі виступив І. Перещепин, котрий в своїй відпові висловив заслуги І. Франка та закликав присутніх заслати до піднесення Іого ідеалів, бо лише зони приведуть нас до перемоги у наших визвольних змаганнях. Жалько звідгодин про тих, які на світанку зінчанської боротьби піднесли свій голос як весь світ, голос праці та боротьби. Було це Шевченко, Франко і інші, котрі були тим заснинним сонцем для Українського відродження, що освічувало нам шлях до відновлення повеневленого народу... По завінні промови вар проспівав "Не пора".

В реферальні виступах: Тимофієв, Петроцьк і Великонович, а з декларацією — Жижка, сестра Тимофіїни, Великоновичева, Маручій, Великонович (молод.), Інек, Бойчук Тимофій, Корнілів і інші. Реферат і декларації були дополнені співом стрілецьких і народних пісень, котрі вакансія хор обох відділів під веденим І. Перещепиним. Це відразу національне свято в Градецькі, котре виповнило в цілості пластинами склади, зроблено на присутніх величе і жиже крамниця, тому зони на поодинокі точки святочної програми відповідали будь-якими оплескам.

Представник СУПО заставав під вінець обребі нашого життя на еміграції, загу організацій, пригадуючи визволені змагання інших народів, котрі діялися того, що що наш 45-літній народ, які сотні років. Віддавши на заслуги п. президента Масаріка для чехословацького народу, як приклад наслідування гідної для української інтересів в і службі українському народові. Свого начинено світом українського гідно.

Хоч Т-во в Градецькі числом не велике, все ж ділом чинне та жоге бути прикладом для тих, котрі про себе багато говорять і дукають, а нічогосько не роблять. Сама думка навіть не скріплює, але найменша праця нас духовно і фізично піддержує га зедину як по-загу серед членів. Шануймо не лише себе самих, але і все те, що змінює нашім, українським в тім можливі бути певними, що і чимні будуть нас українські покамати.

Продолжуй.

Від Редакції: Тішилося, що наших братів в Градецькі вдалося пробудити та бажають їм доброго усіх в дальній праці для добра Українського Народу!

міністрові, його дружині і іншим дистанціям. Сокільське гімндо в Пардубицях відзначається дія 30. VI. ц. р. з соєльською святинею в Чеській Тршебіні, котре відбулося з нація 50-ліття соєльсько-чеської скруті перед ІІІ сколікою. Участь близько 15 сколів в підстроні під проводом старости гімндо ім. В. Мордвинова. З них 8 сколів успішно вправили склаю в ческих.

Як у Таборі так і Чеській Тршебіні українські сколів тішились загальною симпатією ческого громадства та бурхливими відзначинами в час похвалу.

Сокільське гімндо в Ліберці, дія 30. VI. ц. р. відбулося соєльською віч. Зголосилися для нової членів. Рузвінка підбінчиться на літній звон, де відзначається на рузвінку позначеністю з легкою вільштинкою і різнома мінчіння грами. Найрадше наші рузвінки сівчан "бадей-бо" в котрі то гри виникнуть дуже добрий хист. Нижче не відзначують рузвінки так чисельно, як колись було, часто не в пластині причиня.

Дальші вони терпіння на будову пам'ятника Українським борцям з Йонефом.

Інк. С. Вернік 30-р. Збірна літія ВУВРС в Лісі ц. л. 1. Янин 8-р. Н. Хлопік 5-р. Яворський, Кулак, Тимік, Пізак, Горадецький, Качмарік і Лемешівський по 1-р. в. Токарик 9-р. Збірна літія ВУВРС в Ліберці: Відділ ВУВРС 2-р.; І. Мельник 10-р.; А. Серантік і О. Турчак по 2-р.; М. Вечік і Д. Федітник по 1-р. Комуитет всіх жертвівдання широ дінує. Хто

Дописі з місць.

— Прага. Нілі браті! Посадю 15 Кч на пасажирів Українських Стрільців, які винесли програми із підземної стрілкою відомих слов на експонати з Інгебрігт Баккою, щоби поганіше не було лише закохання і любові по-роціні комісарів. Хочу підсумувати, щоби від давнини поганіше відіграва для добуття личного авторства. Нік має бути пам'яткою про тих синів України, які винесли вибори за нас і систему для нас, що поділили авторства за заслуги Українського Народу — без партійного розділу — на Соборну Святої Іринії Українську Державу.

Пам'ятник цей має говорити шляхом скільки, що такого самого хотіли ми чиора, хочемо вини й від того є підступною звати. Йдіть всі одною дорогою — і ти найбільшою — і боротьбі за нас Український Народ, як наше українське сите право. Коли ж всім партіям шереконання зважують нам ту дорогу і там аномалією відмінної нам перенігти наїв корогами, — шукаймо таких доріг на яких будемо бити спільно й анищено вороже наїсльство над українським народом.

Ніколи не розбіжимо самі себе, як то у нас буде; уважодливістю «рідних» вороговів і ворожих прислужників, більш спільно всіх ворогів Українського Народу.

Народ Український вістий!

Кайданівські вороги —

Указів, що Ти нарада сильний,

Що дозволить українські саня.

Іосиф Чурк.

— Братислава. В «Українському Самостійникові» ч. 6. піднімається запитка пана П. Я. в котрій він зі слівами благає своїх земляків, щоб тому не писали на адресу титулу „люк.“ Дальше пише в. П. Я.: „до цей титул мені, як абсолювентові Г. Г. А. в Подебрадах не належить і викликано цього титулу абсолювентом У. Г. А. переследується чеслопозиція урядом...“ і т. д. Отже дозволив собі Вам п. П. Я. і не дозволив з наших земельні відомості і подати свою думку в цій справі. Не бійтесь того безпідставного переследування з боку цих чинників, хоча вони походили

й в Україні, бо ті чинники що роблять на свою класну руку будуть в незідомості, будь відності і неналежності. Всі емігрантські школи масові, середні та різкі курси утримуються чеслопозицією владою по узміні бюджетів на ці школи парламентом, сесіями та апрапланами пана Президента Ресубібліки. Висоти школи надав титул доктора, інженера, агіто програм тих високих школ, котрі були створені відомі діячами міжнародними. Отже, цілком законно і природно. А що не було сквалено ізуванням тих шкіл законодавчими установами відразу, та вони були сквалені незправом, що сквалені бюджетів на утримання цих школ.

Отже все робляться законно, а раз законно так то все належить до праву. То ж не бітесь тих „доказів“, підбільвань, доказів“ і т. д. Ти чинник її робить слово, а Ви робите своє, тільки не робьте від себе підхідного зайву чи підмінки ворона, що бойться комісарів ПНР і ГУЛАГА.

За доказанішими інформаціями звернеться до кожного абсолювента УГА при Союз Укр. Інж. Організації в Подебрадах, або до подібної композиції при Союз Укр. Інж. на Словаччині в Братиславі, котрі діляться про те, щоби безпідставно діяків поодиноких осіб, хочби від уряду було призначено. Раджу проглянути журнал «Український інженер» ч. 1—4 орган Союзу Укр. Інж. Організації в Подебрадах та «Водоканелі» ч. 1—8 Союзу Укр. Інж. на Словаччині, в яких донедавшес більше діячів. Ваша поведіння не дірочні, позаконні для політичних і підмін. Ви можете скласти свій доказом, а кинено та спромінити титул, але я гордий, що зокоти час ма, Українці, мали свою дійсну лицювую школу, котра була не тільки рівноцінною тутешнім високим школам, а може програмою з практично ще ширше.

Це справа не права, а сила, безсилія правда є мертві; права перемагає тільки тоді, коли вона має силу... Інж. С. Зеркаль.

Дещо про Абесинію.

Часописи цілого світу пишуть про італійсько-абесинський спр. Хочено і ми зверніти свою увагу на цю країну, проти якої друге Муссоліні змобільзований цілій 45-ти мільйонний італійський нація. Абесинія в абсолютному підхіді, де живе пікар Гельлі Селісса. На 1.120.400 км² живе понад 8—10 мільйонів людей. Абесинія є однією з найстаріших держав на світі, а матиє цілковитою самостійною первинкою в Африці. Головне місто Абесинії Адді-Абеба має близько 50.000 населення. Військо Абесинії незвичне, однак набирає від європейців. На відмінні Абесинії пересічні європейці не прийдуть, а військовими недужні відмінно таїм каларів. В р. 1885 Італія захопила Массаку та утворила собі власну Еритрею. Так відбулися Абесинія від моря та почала таємніти свої відомості. Однак і, березень 1896 р. Менелік II, побіг італійського ген. Баратра голо Адуя, а в дні 26. жовтня піднявши гаря в Адді-Абебі, де Італія винада піднявши самостійність Абесинії.

1919 р. Тафарі Макконе, який відчуває відповідь від європейських держав, просить, щоби Абесинія була прийнята за членів до Ліги Націй. Однак цьому рішуче спротивляється Англія та Італія і прохання Абесинії було позаголосоване відмовленням. На підставі нового проголошення 28. IX. 1923 р. прийнято остаточно Абесинії за членів до Ліги Націй. Абесинія віркія, що приступає до Ліги Націй збереге цілістю своєї держави. Однак, як доведеться в пресі, Ліга Націй не може дати можливості мирного погодження італійсько-абесинського конфлікту. Італія чомусь для забезпечення приготування до війни — вислав транспорти військ та військ до Еритреї з Сомалі.

Як Італія так і інші держави в Лізі Націй є в позі не він в більшій напруженості, як перед цим, приготувують свої військові сили. Італія і інші держави затримують багато грошей і сила їх військо, бо добре військо є по-

значенням і напорукою фінансової сили народу і всеї здатності оборонити свою землю, житті і розвиток.

Немає сумніву, що цей підібіт невеликим спр. за підтримку італійської землі має підніманий відомий на дальніх хід під підлогу в Європі. Відомі західні великих держав в Абесинії перекріються. Всі народи приступають до боротьби. А ми, українці, виконані всіго чинити від передових народів і не тільки слушати за ходом подійних подій в світі, але брати в них чинну участь і бути готовими до боротьби.

Помехти на пресовий фонд
(в коротких чесах).

П. Гафтунік 10-; о. Ф. Прищепа 5-; Оборонський 5-; І. Майкун 5-; О. Ільницький 4-; Ю. Шеремета 8-; др. С. Кривинський 2-; М. Стефанік 2-; С. Кочмар 2-; Т. Дацькін 2-.

Днікумо! Хто далі?

Свій до свого!

КУПУЙТЕ все потрібне для одягнення
Вас та Вашого сина і дітей у фірмі

JOS. BUKOJEMSKA, MOST,

що жертовує 5% винагороди суми на
підтримку УКРАЇНСЬКОГО
САМОСТІЙНИКА. Цінні підтримки
може отримати та торговлю членів СУПО
п. КИРИЛА БУКОЈЕМСЬКОГО.
Цінні для членів СУПО виконані.
Поштові замовлення за квірцем.

Україна не дає большевикам хліба.

Московська „Правда“ в дні 18. липня писала:

Україна почала хлібозаготівлю цілком независимо. Лінійний план хліба зерна держави виконано лише на 22,5%. Напевно, Окружна область, де діяло розгорнулася масова робота, не виконала лише 30%, плаку хлібозаготівель. Дуже але виступи натуралістів М. Т. С. (матино-тракторних стач), а саме лише 8%, відзначило підвищену колгоспну до збираторів складної по-зиції.

Місцеві пропідприєми, що складають піденно-західні й південні землі, підібіт, що не роблять для здійснення своїх зручності общин. Відмінні області задергуються холода. В ряді районів хліб не збирають, не сівдують — він зростає на листах і гінє під дощами! Комбайні стоять без належного використання і т. д.

Очевидно, що зірк багаторічному є загальні відмінні відмінні в урядовому апараті — тут маємо до діл не є від саботажем колективізації селян, але від заганин і виліків Ставяль спротив соціальній владі.

Доля дітей у Совітах.

Як відомо комуністична партія робить всі можливі зусилля, щоб дітей виховувати в комуністичній дусі. З дітiorи творяться окрасі бригади т. ав. піонерів, що беруть участь в різних пропагандистичних цілях сімейних совітських властей, а після учиються їх до шпіонування батьків. На цьому підхіді в деяких місцевостях ССРР дійшло до просто диких випадків використовування дітей.

Як подає „Правда“, у Ворошиловському та Інітівському районах в Одесько-чорноморській округі — соціальні власті баговідомим способом використовують працю дітей. Так наприклад, в хліборобському колективі Сельмашстрой привинувано дітей до праці в полях в день і в ніч при молоченні біжух. В хліборобському колективі Маяківка гнали до праці маліх дітей з опікунчого заведення білі дітей, що відмовляються від тижневої праці.

Експлоатацію праці малолітніх під приверттям комуністичного виховання практикуються в Совітах на великі розміри.

ПОВІР АВТОМОВІЛІСТИ!

АНДРІЙ САВЧУК

LIBEREC, Ondřejovská, 14.

Заступник фірми „NAFTASPOL“ докторським олімпом значки „САВЧУК“ замовлені літаками. Там, що виконуються за це оголошення 15%, значки на оф. ціні. Франко — кілька стач. При більших замовленнях надайте окрему оферту.

OBSAH: Do názvu Ukrajina. — V sjednocení sila. — Na druhstvení téma. — Nový cizinecký zákon v Č. S. R. — Volby do varšavského sovětu. — Ze života členů svazu. — Ze života ukr. sokolstva za hranicemi — Dopisy z míst. — Něco o Habeši. — Droběž zprávy.

Ukrajinský Samostíjný vychází 1. každého měsíce. — Majitel a vydavatel Svaz ukrajinských vesnických organizací v Liberci. — Odpočívadla redaktorka Anna Langrová, Ruprechtice č. 471 v Liberci. — Redit redakční kancelář. — Adresa redakce a administrace: „Ukrajinský Samostíjný“, Růžodol 1, čp. 222 v Liberci. — Novin. sáza povolená fed. pošt. a telegr. č. 46177/VB-820, podávací pošt. úřad Liberec 3. Tiskárna František Loun, Praha-Vinohrady, Americká 41.